

κειται μάλλον περί γενικής υποθήκης, υπό την έννοιαν ότι, ἐν μὴ ἐξοφλήσει, ὁ δανειστής θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐνεχυρίσεως ὠρισμένων περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἱκανοποίησίν του διὰ *datio in solutum* (βλ. τὰ ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 16 ἀπόφασιν σημειούμενα). Εἶχε, δηλαδή, αὗτος τίτλον ἐκτελεστόν, χωρὶς ὅμως μέχρι τῆς τοιαύτης ἐνεχυράσεως ὁ ὀφειλέτης νὰ ἐστερεῖτο τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν περιουσιακῶν του στοιχείων, ὡς συνέβαιnen ἐπὶ εἰδικῆς υποθήκης, ἣτις ἦτο καὶ τότε ἐπίσης ἐν χρήσει. (Περὶ τῆς συμβατικῆς γενικῆς καὶ εἰδικῆς υποθήκης ἐν Ἰταλίᾳ βλ. G. SALVIOLI, *Storia del diritto Italiano*⁹, (Torino, 1930), 582). Διότι, ἐὰν δεχθῇ τις ὅτι καὶ ἐπὶ γενικῆς υποθήκης ὁ ὀφειλέτης ἐστερεῖτο τοῦ δικαιώματος ἀπαλλοτριώσεως, λαμβανομένου δ' ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ρήτρα αὕτη περὶ γενικῆς υποθήκης ἦτο συνήθης εἰς τὰς τότε συνομολογουμένας συμβάσεις καὶ δὴ τὰς ἀγοραπωλησίας διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκνικήσεως, θὰ ἔπρεπεν ὅλαι σχεδὸν αἱ περιουσίαι νὰ ἦσαν δεσμευμέναι, καὶ μάλιστα, κατὰ κανόνα, ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

22 - 23. κασιζιὸ = ἐκ τοῦ ἰταλ. *cauzione*, ἀσφάλεια.

23. ξεφλησμὸν ἀντὶ ἐξόφλησιν.

20

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυρογορδάτου, τῆς 18 Μαρτίου 1674.

Διάδικοι. Μαρία θυγάτηρ Ἀντώνη Χελίου — Εὐγενοῦ θυγάτηρ Ἀντώνη Χελίου.

Προσβολὴ διανομῆς κληρονομίας.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1674 Μαρτίου 18||² κατὰ τὴν συνήθειαν Μυκόνου.

||³ + Τῇ σήμερον ὁ ἐκλαμπρότατος ἡμῶν κ(ύριος) Ἰωάννης Μαυρογορδάτος, βοῖβόντας καὶ ἐξου||⁴σιαστής τῆς παρὸν νήσου Μυκόνου, εἰς πρόσωπον τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφωτάτου ἀδερφοῦ του, ἡμῶν||⁵ δὲ αὐθεντοῦ κ(υρίου) Ἀλεξάνδρου Μαυρογορδάτου, μέγα διερμηνευτὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς βα||⁶σιλείας, ὁποῖος ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα||⁷ εἰς τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἀντώνη Χελίου ὀν[ό]ματι Μαρία καὶ ἕτερη Εὐγενοῦ. Ἀφορμὴ διὰ τὴν||⁸ πατρικὴν τως κληρονομίαν, ὅπου οἱ [π]ατέρες αὐτῶν ἐφῆκαν ἀδιάταυτα εἰς τὸν θάνατον αὐ||⁹τῶν. Τὰ ὅποια ἄνωθεν τέκνα θέλοντας νὰ μοιράσουν τὰ ἄνωθεν ποστατικὰ καὶ ὑπάρχοντα||¹⁰ καὶ ἕτερα καὶ μὴ κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τως, ἐπροσκαλέσασι διὰ στιμαριστᾶδες τὸν κύρ||¹¹ Πιέρρο Πετρῇ καὶ κύρ Μιχάλη Πετρῇ, διὰ νὰ πᾶσι νὰ δοῦσι καὶ νὰ ἀποκόψουσι καὶ νὰ μεράσουσιν||¹² ἴσια πρὸς ἴσια διὰ νὰ δώσουσι τὴν πέρτην τως. Αἱ ὅποια (sic) ἄνωθεν προλεγόμενοι δύο ἐπῆγαν||¹³ (καὶ) ἐμοίρανσαν, ὡς καθὼς τοὺς ἐφώτισεν ὁ ἀφέντης ὁ Χριστός, καὶ ἔδωσαν πᾶσα μιᾶς τὴν μέρτην της,||¹⁴ ὡς

καθὼς φαίνεται γραμμένα καὶ ὑπογε[γρ]αμμένα με ἀξιοπίστων ἀνδρῶν μαρτύρων εἰς τὸ λῖμπερο||¹⁵ τῆς νοταρικῆς τάξεως εἰς τοὺς 16 [...] Ὀκτωβρίου 20. Καὶ τὴν σήμερον προφασίζοντας τὰ ἄ||¹⁶νωθεν ἀδέρφια, αἱ ὁποῖαι λέγοντας [εἶ]ς περ τοῦ ἄλλου τως, πὼς εἶναι ἀδικημένες εἰς τὴν ἄνωθεν||¹⁷ μερασία, καὶ μὴν κáνοντας καλὰ [ἀνα]-μενταξύν τως, ἐνεφανιστήκασιν ἐνμπροσθεν εἰς τὴν ἄ||¹⁸νωθεν δικαιοσύνη διὰ νὰ δικαιοκριθ[οῦσιν], ὡς καθὼς ἐθέλασι μιλήσου καὶ δικαιολογηθοῦσιν ἐν||¹⁹μπρο<σ>θεν αὐτοῦ. Ἡ ὁποία ἄνωθεν δ[ικ]αιοσύνη καταλεπτῶς καὶ με μεγάλη στόχασιν γροικῶντας||²⁰ τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ συλλογίζοντας τὸ ἄνω πρῶην νοδαρικὸ γράμμα συμφωνισ||²¹μένο ἀπὸ τὰ ἄνω προλεγόμενα δύο μέρη, διὰ τοῦτο τὸ λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος,||²² κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασίζει νὰ εἶναι ἡ ἄνωθεν μερασία κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῶν βεβαία,||²³ ἀτζάκιστη καὶ ἀχάλαστη ἕως τὸν ἅπαντα αἰῶνα καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τὴν συμφωνί<α> ἄνωθεν εἰρημένω δύο||²⁴ ὡς ἄνωθεν. Περὸ με τούτην τὴν κοντεντζιό, νὰ εἶναι ὀμπλιγάδα ἡ ἄνωθεν Μαρία νὰ στεγάσῃ||²⁵ τὸ σπίτι τῆς ἄνωθεν Εὐγενοῦς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἄνωθεν προλεγομένων μαρτύρων||²⁶ καὶ τὰ <ἐ>ξῆς. Ἐτζι ἔκρινεν καὶ ἐποφάσισεν καὶ θέλει ἀπογράψῃ καὶ ὑπὸ χειρός του.

||²⁷ + Ἰωάννης Μαυρογορδᾶτος βοῖβόδας τῆς νήτου Μύκονος καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἄρχου||²⁸ ἀδελφοῦ μου κυρίου Ἀλεξάνδρου διερμηνευτοῦ τῆς κραταιᾶς βασιλείας βεβαιῶ||²⁹ τ' ἄνωθι.

||³⁰ Παπα Γεράσιμος Βίδος καντζηλλιέρης ἔγραψα.

²⁷ - ²⁹ Ἰωάννης μαυρογορ(δατος) βοῖβοδας τῆς νήσου μηκονος καὶ ἐπιτρόπος τοῦ ἄρχου ἀδελφου μου κυριου ἀλέξανδρου διερμηνευτου τῆς κραταιᾶς βασιλείας βέβαιω τανωθι||³⁰ παπα γεράσιμος βιδος καντζιλιέρις ἔγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Αἱ διάδικοι ἀδελφαὶ προσβάλουν ὡς ἄδικον τὴν μεταξύ των διὰ νοταρικῆς πράξεως καὶ προηγηθείσης ἐκτιμήσεως δι' ἐκτιμητῶν γενομένην διανομὴν τῆς πατρικῆς των κληρονομίας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπικυροῦται ἡ διανομή, ὡς γενομένη τῇ ἀμοιβαίᾳ αὐτῶν συναινέσει, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως ἡ ἐκ τούτων Μαρία στεγάσῃ τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς της Εὐγενοῦς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. 5. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδαῖτος (βλ. ἄνωτέρω σ. 5).

8. ἀδιάταυτα ἀντὶ ἀδιάτακτα, χωρίς, δηλ., νὰ τὰ ἔχουν διαθέσῃ διὰ διαθήκης.

9. ποστατικὰ ἀντὶ ὑποστατικά.

14. λῖμπερο = ἐκ τοῦ ἰταλ. libro, βιβλίον, κῶδιξ.

17. μερασία = διανομή.

23. ἀτζάκιστη καὶ ἀχάλαστη = ἀδιάρρηκτος, ἔγκυρος.

24. ὀμπλιγάδα = ἐκ τοῦ ἰταλ. obbligare, ὑποχρεωμένη.